

STEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 8

Izhaja enkrat na mesec

Izda S.K.P.D. »Francšek B. Sodej« iz Števerjana

Registriran na sodišču v Gostoli, dne 7. marca 1989, list. 72

UREDILI: FRANKA PADOVAN, IVAN VOGRIC, DAMJAN TERPEN

UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR, BORIS HLADNIK, EDI HLEDE (odgovorni urednik)

OPREMILI:

SARA KOMJANC - FLORJAN LANGO
BRANKO TEJČEC - JELKO KOMJANC

SLIKA: DAVID PINTAR

Števerjan, september 1985 XVII 6
Leto Štev.

Kako je v nas ?

V tem času kaže, da učenja močnejše in prodorneje na dan nekakega moda, da se želimo vračati vase in se spraševati, zakaj sploh delamo to, kar delamo.

Tako najbrž tudi sodelavci Vestnika.

In ob tem beležimo občutljivejšo kritiko, ki nam poleg drugih kritik - kako dobrodošla je kritika, dragocenejša od molka, bolj vzpodbudljiva od brezbržnosti - prisoja kvantaško pisanje.

Res je.

Tudi take zgledajo nekatere naše novice.

Vendarle naj nam ljubi Števerjanci dovolijo za-trditi, da tega nismo mi krivi.

Želimo pisati le resnico. Kvantaš pa je kdor laže.

Namenili smo se nadalje pisati o življenju v na-
Spedizione in Abb. Postale Gr. IV - 70% - Autont. Priv. la PPGO (nadalj. str. 15)

Periodico trimestrale supplemento al N° 3 1985

UČIMO SE OD TISTI, KI SO MODREJŠI OD NAS

- Kadar prihaja na mizo vino, odhajajo skrivnosti.

(Armenski pregovor)

- Nobena stvar ne naredi človeka srečnejšega kot njegovo lastno prepričanje, da je naredil najboljše, kar je mogel.

(Mihailo Pupin)

- Malce zdravega razuma, malce strpnosti, malo humorja, - kako prijetno bi se potem dalo živeti na tem našem planetu.

(Somerset Maugham)

- Kolikor bolj upoštevamo čas, toliko bolj nam je žal, ker ga nimamo dovolj; kolikor bolj nerazumno ga trošimo, toliko bolj nam se zdi, da ga imamo na pretek.

(G. Leopardi)

- Koliko je ljudi, ki ne mislijo sami, temveč žive od misli, ki so si jih drugi izmislili.

(Dostojevski)

- Pametno govoriti je težko, pametno molčati je še težje.

(Karel Čapek)

- Brezdelje bolj uničuje človeka kot delo. Zdi se, da človek izgubi mnogo življenske sile, če nima noženega cilja.

(J. Steinbeck)

- Edino, kar je slabega na današnji mladini je to, da ne sodimo več mednjo.

(H. Procnow)

- Srajca nikoli ne skrije značaja.

(Latinski pregovor)

- Skromen je laže tisti, ki je nekaj naredil, kot tisti, ki ni nikoli ničesar naredil.

(Graf)

TRGATEV '85

Če bi letos ne bilo toče, bi letino 1985 lahko zapisali v zlato knjigo. To lahko potrdino vsi briški (pa ne samo briški) vinogradniki, saj je letošnja letina res nekaj izrednega. Čeprav je v začetku septembra naša trta občutila pomanjkanje dežja, kjer ni toča povzročila večje škode, se je letošnji pridelek kar dobro obnesel. Marsikateri kmetovalec se zato lahko Bogu zahvali, da ni delal zastoj. Izredno topel september je pripomogel, da je grozdje dobro dozorelo in da bo iz tega sv. Martin naredil res dobro briško vino.

Ob začetku trgatve se je pomanjkanje dežja res močno občutilo, saj je bilo opaziti, da grozdje ni dovolj "mošteno". V tem času pa bi dež samo škodoval, saj bi se jagode prehitro napile vode, in bi gnitje napadlo naš pridelek. Trgatev bi zaostala za nekaj dni, naravna kislina bi se znižala in kvaliteta bi padla.

S pomočjo modernih kletarskih tehnik se je pridelek še bolje obnesel. V kleti je bil letos med najvažnejšini hladilnik, saj je mošt izpod stiskalnice imel vedno več kot 25° C. To pa ni pravilno saj pri taki temperaturi začne izgubljati okus in poseben duh. Važno je bilo torej shladiti mošt, da se je s pomočjo bentonita odstranilo drožje in z njim še polifenol in tanin, ki sta prisotna v stolčnem grozdju. Tako je mošt lahko začel vreti čist.

Izredno kvalitetnemu pridelku se je letos pridružila še njegova visoka cena, ki pa jo je seveda pogojevalo izredno povpraševanje zaradi količinsko slabe letine.

Že takoj po toči (21.7.) smo zaznali posebno zanimanje odjemalcev našega grozdja oz. vina po briškem pridelku. Vrhunec tega zanimanja pa se je pokazal nekje v prven tednu septembra, ko so odjemalci plačevali grozdje skoraj še enkrat toliko, kot so ga plačevali lansko leto. Največ povpraševanja je bilo kot vsako leto po Siven Pinotu in Sauvignonu, ki sta dosegla ponekod višek s 1.700 lirami za kilogram. Srednja cena vsega grozdja se je tako gibala med 1.300 in 1.400 L./kg.

Tako visoka cena letošnjega grozdja je dokaz, da ni nikoli obstajala

prava kriza briškega vina o kateri so govorili trgovci v letih '82 in '83 zato, da so znižali ceno grozdja. Z letošnjimi cenami so trgovci dokazali, da naše grozdje ni bilo nikoli v krizi in da brez njega ne smejo ostati, zato so ga tako drago plačali, tudi če so dvonili (nar res?..), da bodo pri njen kaj zaslužili.

Vogrič Ivan

0°0°0°0°0°0°
0°0°0°0°0°0°

Vesela novica z Jazbin

Vesela vest, ki bi jo sicer morali objaviti že v zadnji številki, pa nan je po ponoti ušla, prihaja z Jazbin. Tu se je družini Aleša in Bogde Konjanc pridružil nov član: mala Katrin, ki se je rodila 1. avgusta. Številno družino sestavljajo tako poleg staršev še sinova Benjamin in Robert, hči Margaret, mala Ivan in Patrik ter najmlajša Katrin. Korajžnin staršem te verjetno najštevilnejše števerjanske družine iz srca čestitamo, mali Katrin pa želimo, da bi zrasla v pridno in lepo slovensko dekle.

0°0°0°0°0°0°0°0°0°0°

POPRAVEK

Med darovi, ki smo jih zabeležili v prejšnji številki, smo napačno zapisali ime darovalke Marije Copič; prosimo za razumevanje.

MEŠANI PEVSKI ZBOR: NAVDUŠENO V NOVO SEZONO

V sredo 25. septembra se je pričela nova pevska sezona (1985/86) za mešani zbor našega društva, ki deluje tudi kot cerkveni zbor. Na prvi vaji se je zbralo nad trideset pevk in pevcev, ki so s tem pokazali svoje odločno prepričanje, da mora v Števerjanu pevska tradicija ohraniti svojo življenskost. H temu pa pripomorejo navdušenje, veselje do petja, pa še kakšna manjša žrtev, saj je znano da tudi brez teh ne gre.

Dirigent Herman Srebernič je bil takega števila pevcev še posebej vesel, saj je to znak, da je njegovo petintridesetletno delo obrodilo bogate sadove.

Da bi se zanimanje za zbor poživilo, so odbor in dirigent sklenili, da povabijo v Števerjan Tomaža Tozona, o katerem smo že večkrat pisali. Naš prijatelj je takoj pokazal svojo pripravljenost, da priskoči našemu zboru na pomoč s svojim znanjem in izkušnjami (je namreč član Slovenskega okteta, vodja nekaterih zborov in oktetov, pomaga številnim narodnozabavnim ansamblom itd. - poleg svoje službe, seveda...). Kot je sam povedal, želi, da bo naš zbor res izboljšal. Zato pa so potrebni volja, vztrajnost in ljubezen do petja. Lepa udeležba že na prvi vaji je porok za uspešno nadaljevanje, ko bo treba poklicati zraven še tiste, ki se iz raznih razlogov niso udzležili tega prvega srečanja ali so bili zadržani.

Program zbora je naslednji: čaka nas Cecilijanka, na kateri bo naš dirigent Herman nastopil že petindvajseti in tako prejel posebno priznanje. Seveda sta Božič in Velika noč posebno slovesna, če je pevski zbor dobro pripravljen. Pa še revija Primorska poje, pri kateri želi naš zbor pustiti čim boljši vtis. Vmes je še nekaj gostovanj (s pesmimi posvetnega značaja) pa še morebitna izmenjava koncertov z enim od zborov, ki jih Tozon vodi v Sloveniji.

Načrti so torej mikavni, pogoji za njih izpeljavo pa zelo obetavni. Zato naj se vsakdo zavzame, da bodo lahko izpeljani. Zavihajmo si roka-ve starejši in mlajši, saj čim več nas bo, bolje bo.

ŠTEVERJANSKI NA PTUJSKEM FESTIVALU

Že pred par leti smo se pri društvu "Sedej" menili, da bi se tisti, ki sodelujemo pri pripravah našega festivala, udeležili podobne prireditve, ki se vsako leto odvija v Ptuj. Iz različnih razlogov tega večkrat nismo mogli uresničiti, letos pa smo že ob zaključku števerjanskega festivala sklenili, da izpeljemo ta obisk.

Ptujski festival se je letos odvijal 6. in 7. septembra. Števerjanci pa smo se udeležili le zadnjega festivalskega dne, ko je nastopilo nekaj boljših ansamblov. Dan prej so namreč nastopili vsi ansamblji tekmovalnega sporeda, ki so bili ob koncu tudi nagrajeni.

Po nekaj urah potovanja smo prispeli v Ptuj, kjer nas je sprejel direktor festivala in nas pospremil na prireditveni prostor. To je starodavno dvorišče, kjer je v enem od kotov velikega kvadratnega prostora postavljen velik oder, ki je letos imel kot ozadje poslikano gričevnato pokrajino z vinogradi. Stilizirana slika je nekoga spomnila na naše trte, kot smo jih videli po letošnji toči...

Na prireditvi sodelujejo mnogi od naših prijateljev, ki se redno udeležujejo in pomagajo pri našem festivalu. Tako smo tu srečali Tonaža Tozona, Marjana Šnebergerja ter časnikarje raznih slovenskih časopisov in revij, ki jih redno najdemo tudi na naši prireditvi. Z njimi smo malce pokramljali o Ptujskem in našem festivalu, nekateri so se pozanimali kako je v Števerjanu, kako je z društvom, mladino itd. V svoji reportaži za revijo STOP je Brane Golob vložil tudi zapis in sliko števerjanskih gostov v Ptuj.

Prireditve je potekala v veselem in prijetnem vzdušju, za katerega sta poleg ansamblov, napovedovalcev (tudi M. Šneberger) poskrbela še humorist in humoristka. Naši gostitelji so nas ob koncu povabili še na slovesno večerjo, pri kateri smo jim v zahvalo poklonili nekaj steklenic naše zlate kapljice.

S tem pa se izlet še ni končal. Prenočili smo v nekem hotelu na poti proti Gornji Radgoni, kjer nas je naslednje jutro pričakoval vodič. Po-

spremil nas je do zdravilišča v Radencih, kjer smo si poleg hotelskega kompleksa in zdraviliščnih objektov ogledali še vrelo znane mineralne vode ter muzej. Popeljali smo se še do župniškega hrama, t.j. kleti oz. zidanice sredi lepih vinogradov, ki so vzbudili najrazličnejše komentarje pri udeležencih. Poskusili smo tudi nekaj vrst vina, pa še znani šampanjco, ki ga tu - edini v Jugoslaviji, kot nam je povedal spremljevalec - pridelujejo po francoskem sistemu "champenois".

Popoldne smo se na poti proti domu ustavili še v Mariboru in si ogledali veliko katedralo. Pot nazaj je bila kot običajno za izlete našega društva vesela, tako da smo v smehu in petju zaključili - lahko zapišemo - uspešen izlet.

(udeleženec)

0°0°0°0°0°0

PODALJŠEK ŠPORTNEGA TEDNA

Nogometna tekma BRITOF-DOLENJI KONEC

Zaradi "vndime", ki je letos nekoliko prekrizala račune organizatorjen športnega tedna, je bilo tradicionalno nogometno srečanje med "Brituči" in "Končerji" prenešeno na nedeljo 29. septembra. Po maši so se na igrišču zavoda S. Luigi v Gorici zbrali igralci in številni navijači. Pripekajoče sonce je pripomoglo, da je bilo vzdušje še bolj vroče. Takoj po prvih minutah je bilo jasno, da so "Končerji" fizično in taktično močnejši; v nadaljevanju pa so dokazali, da inajo tudi več sapa, saj so v drugen polčas, poten ko je vstopil v njihove vrste Matjaž Terčič, popolnoma nadigrali nasprotnike. Britofu so tako zabili kar šest golov, dobili pa so samo enega. Med igralci dolnjega konca moramo zabeležiti "goleadorje" Klanjščka Danijana, Rinalda Dornija, Benjamina Konjanca in Danijana Terpina. Edini gol za Britof je zabil David Corsi. Pohvaliti pa moramo tudi vse ostale in še sodnike Marjana, Matijo in Ronana.

ROMANJE NA VRHOVLJE

Navada je bila nekoč, da smo Števerjanski verniki romali na Vrhovlje v Brdih onkraj meje. To navado je števerjanska župnija skušala obuditi lansko leto, letos pa jo nadaljuje. Tako so se romarji - nekateri peš, drugi z avtomobili - v nedeljo 8. septembra odpravili proti tej briški vasici, h cerkvi, ki je posvečena Mariji. Mašo sta darovala domači in števerjanski duhovnik, verniki iz števerjana pa so skupno z domačimi tudi s petjem sodelovali pri sveti daritvi.

0°0°0°0°0°0°0

Glasbena šola zopet s polno paro

Glasbena šola, ki deluje v okviru društva "Sedej", je sredi septembra obnovila svoje delovanje. Vsi lanski gojenci (razen enega) so se zopet vpisali in že redno vadijo pod izkušeno roko glasbenih pedagogov. To je dokaz da sloni šola na trdni podlagi saj je kontinuiteta pri glasbenem pouku oz. študiju zelo pomembna. Upamo tako, da bodo prav iz te šole v bodoče zrasli nadarjeni glasbeniki, ki bodo na dejavnost, ki je že sedaj dobro organizirana, še razširili in obogatili.

Glasbeni pouk se odvija v Sedejevem domu ob sredah popoldne. Kot smo že zapisali, se je že pričel. Kljub temu pa se morebitni novi gojenci lahko še prijavijo pri Mirjan Hlede (Križišče 28, tel. 884042). Naj spomnimo še, da se gojenci, poleg glasbene teorije učijo, naslednjih instrumentov: kitara, harmonika in klavir.

0°0°0°0°0°0°0

VOLČIČI IN VEVERICE

Redni sestanki mlajših članov skavtske organizacije - volčičev in veveric - (od 8. do 11. leta) se bodo letos odvijali ob TORKIH ob 17. uri v skavtski sobi v Sedejevem domu. Vodi jih Alenka Černic. Želimo, da se krede volčičev in veveric pomnoži, zato vabimo starše, da svoje otroke napotijo v to važno in koristno vzgojno organizacijo.

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Drobtinice življenja

Preveč časa izgubljam, da bi se končno odločil da napišem ta skromni, a vendarle zame zelo krvav problem. Ne ven če sen kaj v tem stavku povedal, a danes nislin predvsn razpravljam o problemu zavednosti slovenske mladine, bodisi levičarske, kot katoliške. Mislin, da ko govorin o tem problemu, bi ne smel ločevati slovenske mladire v dva tabora. V jedru srca čutin, da je ta problem zelo pereč in prav zato van ga hočen nakazati.

Vsi dobro vemo, da so mladostna leta najlepša a tudi najtežja. Čakajo nas življenske preiskušnje, šola, prvi ljubezenski sprehodi, važne življenske odločitve in še bi lahko našteval. Vse to, kar smo v mladosti sadili, to bomo v življenju pobirali. Na žalost pa se v življenju večkrat pobirajo samo gnili sadovi ali nedozoreli. Čigava je bila krivda, da smo sedaj taki se bomo spraševali, ko bomo sedeli v uradih ali na cesti. Samo takrat se bomo spomnili starševih, prifesorjevih naukov, a bo prepozno. Večina od vas misli v tem trenutku, kaj ga pravzaprav zanina kaj ni delano, to so osebne zadeve. A ni res, to je zelo širok problem, ki ga na žalost skoraj nikoli ne obravnavano.

Mislin, da eden od zrokov za današnje kritično stanje mladine je preobilica vsega. Dandanes sploh ne znano ceniti kos kruha ali npr. denarja, ki ga dobimo od staršev. Saj ga imamo, dokler je, je. V tem trenutku pa sploh ne pomislimo, kaj je bilo v preteklosti, zlasti kakšno je bilo ekonomsko stanje naših staršev, dedov...

O kosu kruha niso sploh sanjali, kaj pa še, da bi ga uživali. Vidite, draga mladina, ne gre se da bi van jaz sedaj vsiljeval svojih misli. Hočen van samo prikazati v skromnih obrisih dejansko stanje mladega oz. starejšega človega. Eden izmed vzrokov za to kritično stanje je tudi pomanjkanje vere, skromnosti in ponižnosti med mladimi. Te tri besede bi strnil v eno: VERA. Problem vere je neskončen in nedosegljiv. A zato imamo na razpolago nešteto verskih ustanov, izvirana iz katoliških prednikov in zakaj bi se ne vključili v eno od teh ustanov ali družb? Raje se sprehajamo,

delamo druge stvari, a tega ne. Sedaj sem navedel le verske skupine a Slovenci inamo tudi zbore, skavte, športna društva in še bi lahko našteval. Poglejmo si v srce in povprašajmo se, kam vse te organizacije plovejo. Sani mecenii nas ne bodo gotovo reševali. Gradimo nove šole, poslopja, telovadnico, za koga? Morda za pajke, da bodo uživali svoje mračno življenje na nitkah? Zmeraj sem bil prepričanja, da brez osnovne baze ne moremo graditi naprej. In ta je dejansko z nami vseni. Ponašano se, da smo kulturni ljudje, a v resnici smo ubogi reveži s palico. Upan, da nismo postali moralisti. Kaj toliko trobimo in se ponašano, da bomo dosegli globalno zaščito, ko sami nismo zavedni Slovenci, razen seveda izjen. Zakaj smo se združili enotno na Travniku in v Trebčah, ko se v resnici gledano kot psi in mačke. Tako obnašanje nas bo privedlo samo do tragičnega pokopa, a takrat bo prepozno. Mar ne?

Terčič Matjaž

OPOMBA URED.: Pričujoče pismo, ki izraža zaskrbljenost zaradi prešibkega zanimanja današnje mladine do udejstvovanja v slovenskih organizacijah, prenizko narodno zavednost, prešibko vero v Boga, je a prizadetostjo izrazil naš mladi vaščan. Ugotovil je nekaj bistvenih značilnosti današnje mladine, ki se odtujaže idealon, ki bi ji morali biti luč na njeni življenjski poti. Ugotovitve so na nekaterih točkah morda malce preveč pesinistične, saj je kljub vsemu zavzetost mladine za stvari, ki smo jih navedli gotovo večja, kot npr. pri njenih italijanskih vrstnikih. Globoka izpoved mladega Števerjancja pa gotovo sloni na nečem resničnem in konkretnem. Morda smo v naši vasi v tem pogledu še kar v zadovoljivem stanju, res pa je, da je nujno čim prej rešiti nekaj poglavitnih problemov, razčistiti nekaj dvoumnih ciljev, vprašati se, pravzaprav kaj od naše mladine hočemo in koliko smo za tako stanje odgovorni. Naj bo to Števerjancem v premislek.

17. Športni teden v znamenju novega zanimanja

Tudi letos se je v Števerjanu odvijal Športni teden, že 17. po vrsti. Vsi, stari in mladi so se ga z veseljem udeležili. Pričel se je v ponedeljek 9. septembra in sicer z damo in šahom. V Sedejevem domu so se nastopajoči tekmovalci borili za prva mesta. V šahu je zmagala Skok Micigela, drugo mesto si je prisvojil Peter Srebernič, tretje pa Igor Ciglič. V dami je zmagal Komic Silvan, pred Davidom Corsi in Vido Terčič.

V torek se je v spodnjih prostorih ^{Sedejevega doma} odvijal turnir v naniznem tenisu, ki se je po številu tekmovalcev izkazal kot priljubljen šport mladih Števerjancev. V moški konkurenci so tekmovali mlajši in starejši. V prvi skupini je prvo mesto zasedel Marko Marassi, drugo Silvan Komic, tretje pa Komjanc Robert. V skupini starejših je bil najboljši Komjanc Benjamin, pred Terpinom Matejem in njegovim bratom Simonom. V kategoriji deklet je prvo mesto zasedla Invidia Lidiya, Drugo Bednarich Kristina, bron pa bo dobila Corsi Anita.

V Gorici, na odprtem igrišču Katoliškega doma, se je v sredo 11. 9. odvijalo srečanje v odbojki. Vsi smo upali, da bomo to tekmovanje lahko izpeljali letos na domačem igrišču osnovne šole v Dragah. Žal pa ni še nared (manjkajo namreč črte na tleh ter ograja). Upamo da ga bomo lahko prihodnje leto vendarle uporabili. Letošnji ekipi nista odražali tradicionalnih postav Britofa in Dolenjega konca, pač pa sta bili mešani. Šaljivo sta se preimenovali v "Grde" in "Lepe". Zmagali so "Grdi" z rezultatom 3:0 (15:8;15:11;15:8).

Tradicionalno tekmovanje "tučenju" je bilo v četrtek na dvorišču Sedejevga doma, kjer je bila pripravljena zasilna balinarska steza. Vpisalo se je veliko število starejših, pa tudi mlajših fantov, ki so sestavljali tri-članske ekipe. Med temi je zmagala ekipa, ki so jo sestavljali Bogdan Hladnik, Maraž Daryd in Claudio Fattore. Med posamezniki pa se je kot najbolj točen izkazal Boris Hladnik, za njim Claudio Fattore in Dario Maraž. Večer se je zaključil s paštaŕuto, ki so jo skuhali sami tekmovalci, ter jo "zabelili" s smehom in "zabelili" z vinom.

V petek bi moralo biti na programu tekmovanje v streljanju, ki pa je odpadlo zaradi strogih varnostnih predpisov, ki jim organizator Š.Z. "Brda" zaenkrat žal ni mogel ugoditi.

Zaradi zgodnje trgatve, je bila prenesena nogometna tekna med Britofom in Dolenjim koncem, ki je pravzaprav najbolj značilni moment športnega tedna v Števerjanu. Naši nogometaši so se tako pomerili na igrišču zavoda s. Luigi v Gorici (poročila na drugem mestu, op. ured.). v nedeljo 29. septembra.

Članek o 17. športnem tednu zaključujen z upanjem, da se bomo mladi in stari srečali na prihodnjem 18. športnem tednu.

Terčič Mojca

DODATEK

Če je športni teden v Števerjanu vztrajal 17 let poncni, da je pri nas postal neodrekljiva tradicija, ki jo hočemo nadaljevati. Mladi člani športnega združenja "Brda" ne razpolagajo z velikimi organizacijskimi in finančnimi sredstvi, kljub temu pa iz leta v leto s svojo iznajdljivostjo dokazujejo, da želijo to prireditve nadaljevati, saj je pravzaprav edina tovrstna v vasi.

Star je že problem športnih objektov, ki jih pri nas nimamo. Nove perspektive se odpirajo z odprtim igriščem osnovne šole "Alojz Gradnik", ki pa, kot je že v zgornjem članku zapisana, je še neuporabno. Nujno je zato, da ga občinska uprava dokončno uredi in izroči svojemu namenu.

Športni teden je pred par leti zašel v rahlo krizo. Letošnji pa je pokazal, da je ta težki trenutek mino, saj je bila udeležba nenavadno velika. V bodoče bi kazalo ga nekoliko posodobiti, popestriti in mu dodati morda še kakšno novo panogo ali morda način točkovanja ipd. Seveda vse bolj strogi varnostni in zdravstveni predpisi šibijo izrazni potencial te prireditve, ki se je prav zaradi teh morala pred leti odreči kolesarski dirki, ki je prej privabila številne tekmovalce in gledalce. Sedaj smo se morali odreči tudi tekmovanju v streljanju z zračno puško. V bodoče pa bo treba te ovire premostiti, tako da bo zanimanje še naraslo.

Jredništvo

POKOPALI SMO ANTONA VOGRIČ.

V septembru, sredi najlepše jeseni, ki jih pomimo, ko je dozorevalo rujno briško grozdje, nas je zapustil Anton Vogrič, ki je vse življenje posvetil prav naši briški zemlji, ki mu je bila vedno tako draga.

Rekli smo mu kar Tonče z Ušja. No in naš Tonče se je rodil kot sin cerkvenega kolone sredi te zemlje. Preživel je težko mladost, kakršno so preživljali premnogi števerjanski in sploh briški mladeniči. Vzljudil je to zemljo in vzljudil svoj slovenski narod. Kot mladenič je šel skozi temno fašistično ero in ni ga bilo treba dosti prigovarjati, ko so partizani pozvali tudi števerjance na boj. Stopil je v partizanske vrste in se odločno boril za svobodo slovenskega naroda prav na tem koščku najbolj ogrožene slovenske zemlje.

Pri se končalo vse tako, kakor si je števerjanski slovenski partizan zaželel. Vendar se je vključil tudi v povojno vaško življenje, tako da so ga vsi vaščani cenili. V srečnem zakonu z ženo Marico je imel sinove Lucijana, Florijana, Romana in Štefana ter hči Dragico, ki so že vsi odrasli, si postavili svoje družine in seveda je dočakal vrsto vnukov, ki so se tudi že vključili v kulturno in politično življenje na vasi.

Pogreb, pri katerem je bilo zbranih kar šest duhovnikov, je pokazal, kako so Antona ljudje spoštovali. Ob slovesu v prelepem jesenskem popoldnevu mu je v spomin zapel zbor prosvetnega društva "Frančišek B. Sedej".

Zeni, sinovom, hčerki, vnukom in vsem sorodnikom naj gre naše sožalje. Njemu pa naj bo lahka ta naša briška zemlja.

- - - -

VLADA ADRIANA BIASUTTIJA JE PADLA.

Deželna vlada, ki ji predseduje Adriano Biasutti in so jo podpirale stranke DC-PSI-PSDI-PRI in Slovenska skupnost je bila prisiljena podati ostavko.

Sicer ni šlo za kako nespoštovanje sprejetih obvez ali programa; padla je zaradi spora med strankami PSI in PSDI. Predstavnik PSI De Carli si je namreč zamislil novo strategijo: člani PSDI (socialdemokrati) naj bi po njegovem kar enostavno pristopili v PSI, češ, da, potem ko so socialisti sprejeli v bistvu tože evropske socialne demokracije, sploh nima smisla da obstaja stranka PSDI. To teorijo nazivajo kar "semplifikacija". In je res prav "lahka" zadeva. Tako lahka, da ji je sledil deželni odbornik Vespasiano, ki je v vladi zastopal PSDI. Prestopil je v PSI in tako so socialdemokrati ostali brez svojega predstavnika v deželni vladi. Zagnali so vik in krik in zahtevali ponovno svojega odbornika. Socialisti jima niso hoteli odstopiti češ, da je Vespasiano prinesel v PSI kot doto deželno odborništvo. In sedaj je kriza. Nepotrebna in neumestna.

Začela so se pogajanja za sestavo nove večine. Slovence zastopa spet v pogajanjih samo Slovenska skupnost.

Kako se bo kriza rešila še ni znano. Treba je še malo počakati.

VODA ! OH TA VODA!

Zopet smo se povrnili v stare čase. Zopet namreč manjka voda. Mislili smo, da je bil s postavitvijo novega vodovodnega omrežja in novimi črpalkami v Grojni problem ročen. Pa na žalost ni take. Ne samo, da v nekaterih zaselkih zmanjkuje vode občasno. Nekateri zaselki so brez nje že povsod vsak teden. Kar je vse provoč in bi pričakovali od občinskih upraviteljev večjega posluha za ta problem.

Ob vsem tem moramo tudi zabeležiti žalostno ugotovitev, da niso še podpisali dobavne pogodbe z goriškimi Občinskimi podjetji. Kot je znano, je pred dobrim letom števerjanski občinski svet izstopil iz konzorcija ČAFQ, ker ni bilo z njim vse v redu. Namen občinske uprave je bil takojšnja priključitev h goriškim Občinskim podjetjem (Aziende municipalizzate). Izdolana je bila osnova pogodbe, ki pa po letih še najbrž leži v kakem zaprašenom občinskem prodalu.

Zakaj ni uprava, ki je v teh letih župan Stanislav Klanjšček ob podpori social-komunistov izpolnjala in podpisala pogodbe?

Zakaj toga ni naredila nova uprava v teh mesecih?

Proj, ko so cevi puščale in niso bile črpalke zadostne, smo še lahko razumeli pomanjkanje. Da pa ni vode in pri tem trpijo vsi vaščani zaradi birokratskih malomarnosti, to ni prav.

M. Torpin

TONČE IN PEPČE!

TONČE: Či si biu, da si taku črn?

PEPČE: Koj?

TONČE: Na Seišell?

PEPČE: Ki te trapa, da govoriš pu po taljanku pu po slovensko. Sei šel? Sei šel. Se reče si šau.

TONČE: Vse razumeš narobe. Sem te uprašu če si biu na Seišel, na otokeh Seišel tam sredi oceana, ki si tako črn.

PEPČE: Ma na kejšneh otukeh pej? Saj jast nimam časa ku ti in šoldu ku ti. Murem delat, trghet in letos je blo sunce ob vadi mi ku sredi poletja. Pečenje u vinogradu, altre ki toji Seišeli.

TONČE: A zatu, ki je sunce an manjka voda na vodovodu podirejo peče?

PEPČE: Kejšne peče?

TONČE: Ne veš tu zadnju?

PEPČE: Ne!

TONČE: Prav u pikola Parigi, tam u Gabrskem koncu podirajo peče z rušpu.

PEPČE: Najbrž so jeskali vodo, ker so peči zacementirani ku če zakon - videš da nisem tak trombolo - so podrl zid!

TONČE: Ma vode ni blo in so ga hitro popravli. Še tisti dan. Tako so bli tiho vsi, ki so ob podiranju kričali in upejli - tudi "Regretari" - sploh ku se Slovincem prav paša.

Tu pišeji samo za hec!

ODKRITA TAJNOST ALI SALO HOKONIL ?

V roke nam je čisto slučajno prišlo vabilo na razstavo gob. Nič čudnega, boste rekli, saj jih je v teh dneh naokrog veliko. Posebnost tega vabila pa je podpis predsednika. Je morda predsednik ^{našega} društva "Sodej" tudi predsednik gobarskega društva? V prejšnjih tednih, ko ga ni bilo na spregled in je povedal, da je bil na operaciji v videmski bolnišnici, ^{je} res šel tja, ali je v resnici šel ... po gobe? Zamotan primer (ki pa v resnici ni tako zamotan) odkrijte kar sami.

Vabimo Vas na ogled naše razstave gob,
ki jo prirejamo v hotelu »Park« v Novi Gorici,
dne 5. in 6. oktobra 1985 od 8. do 20. ure.
Zahvaljujemo se Vam za sodelovanje in Vas
lepo pozdravljamo z našim gobarskim pozdravom:

DOBRA BERA!

GOBARSKA DRUŽINA
NOVA GORICAPredsednik:
Martin Grobnič*Vabilo*

(Tudi to smo zapisali samo za hec - kot Tinčeta in Pepčeta. Ker poznamo našega predsednika smemo upati, da se ne bo ob tem užalil.)

Na avtorcellyju po goriških gričih Dobra uvrstitev Štekarja

Rodolfo Aguzzoni, Bambi, je zmagovalac 2. izvedbe avtoralyja po goriških gričih, ki ga je v noči od sobote na nedeljo organiziralo društvo Gorizia Corse ob sodelovanju Avtomobilistnega kluba. Za to priložnost se je na startu na Traviniku zbralo skoraj 100 tekmovalcev iz severne Italije.

Tudi tokrat se je, kot rečeno, nad vsami izkazal veteran Aguzzoni, ki je za 14 sekund s svojim ritmom 100 To prehitel Marchiora na opel aconu. Povedati je treba, da so se tudi drugi Goričani, ki so sodelovali na rallyju, dobro odrezali. To velja za dvojico Mervic - Corrado, ki je za-

sedil 4. mesto, in za posadko Brancati - Brancati (10. mesto). Posebno dobro se je izkazal števerjanski voznik Danilo Štekar, ki je na renaultu 5 alpine, dosegel najslabše mesto, 2. mesto v svoji kategoriji ter 1. mesto v posebni kategoriji za mešane posadke (vozil je skupaj z Znidarčičevo).

Naj povemo, da je goriška dyka privabila okoli tisočvalne stene veliko obiskovalcev, predvsem mladih, ki so z zanimanjem sledili raznim posebnim vožnjam, ki so bile sprejete na Kalvariji, v šumavru in v Sovodnjah.

Primorski dnevnik
torek, 10. sept.

Z zadovoljstvom objavljamo gornji izrezek iz Primorskega dnevnika, ki opisuje dobro uvrstitev Danila Štekarja, ki je s sovozačico Ježico Znidarčič dobro opravil letošnjo tekmo po goriških gričih. Posebno gre podčrtati uvrstitev števerjancev, ki se poskušata v športu, ki je za naše razmere pravzaprav nov in v katerem se ne more meriti vsakdo. Avtomobilske dirke so namreč združene z velikimi stroški in gre torej za bolj "gosposki" šport. Treba je namreč dobrega športnega avtomobila in vsega, kar je s tem povezano. Ne gre torej brez finančnih sredstev. Treba pa je tudi nič koliko korajžje, vztrajnosti in veselja, saj sicer v tem napornem športu malo doseže, posebno še če pomislimo, da se tekme vršijo kar ponoči, ko je na cestah manj prometa oz. je zaprt. Tako pa so dirke tudi bolj spektakularne in privabljajo vsako leto številne gledalce.

S to dobro uvrstitvijo sta tudi Štekar in Znidarčičeva dokazala, da števerjanci nismo sami "knetavzarji" in da se ne zatelebimo samo v zборе in igre, pač pa se znamo oprijeti tudi modernjših panog.

Pričakujemo in jima želimo še veliko, veliko uspehov.